கல்லாடத்தில் பழந்தமிழரின் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்

பிரியங்கா. தி.
எம்.ஏ.இ பி.எட்.இ முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்இ தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆய்வு மையம்இ அரசுக் கல்லூரிஇ சித்தூர் - 678104இ பாலக்காடுஇ கேரளா. மின்னஞ்சல்: ිசலையமெயிசலையஉ வசளுபஅயடை.உ ழஅஇ
தொடர்பு எண்: 8590232749

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரு சமுதாயத்தின் உண்மை நிலையை நாம் அறிய வேண்டுமென்றால் அச்சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை மற்றும் பழக்க வழக்கங்களை நாம் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் கால ஓட்டத்தில் உருவாக்கப்படுகின்ற இலக்கியங்களில் அச்சமுதாயத்தின் வெளிப்பாடாகப் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் பரவலாகப் பதியப்படுகின்றன. தமிழின் முதல் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலிருந்து தற்போதைய நவீன இலக்கியங்கள் வரை அவை தோன்றிய சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுச் சிறப்பியல்புகளை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவே புலப்படுத்தி நிற்பதை அறிய முடிகிறது. அவ்வகையில் கல்லாடரால் இயற்றப்பட்ட சைவப் பனுவலான கல்லாடமும் குறிப்பிடத்தக்கதாய் விளங்குகின்றது. இந்நூல் முப்பது அகத்துறைகளின் வாயிலாகப் பழந்தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தித் தமிழரின் பெருமையை உலகிற்கு எடுத்துரைக்கிறது. சங்க இலக்கியங்களில் காணலாகும் பல்வேறு மரபுக்கூறுகளைக் கல்லாடத்தில் காணமுடிகிறது. தனிமனித பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் காலப்போக்கில் உணர்ச்சிப் போக்கால் மாறும் தன்மையின என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் ஒரு சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் எளிதில் மாற்றத்திற்கு ஆட்படுவனவல்ல. எனவே கல்லாடத்தில் காணலாகும் சமுதாய நம்பிக்கைகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாக அமைகின்றது.

கலைச்சொற்கள்: நம்பிக்கைஇ பழக்கவழக்கங்கள்இ கல்லாடம்இ அகத்துறைகள்இ சங்க இலக்கியம்.

முன்னுரை

சமுதாயம் நம்பிக்கை வயப்பட்டது பழக்க வழக்கங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டது. நம்பிக்கைஇ பழக்கம்இ வழக்கம் ஆகிய மூன்றும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையனவாக விளங்குகின்றது. உலகில் வாழும் எல்லா இன மக்களுக்கும் அவரவர் சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் இருப்பது இயல்பே. சங்ககாலத்தில் பழந்தமிழர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்திருந்த நில அமைப்பிற்கு ஏற்ப பழக்க வழக்கங்களையும்இ உளப்பாங்கிற்கு ஏற்ப நம்பிக்கைகளையும் பின்பற்றியிருந்தனர். பழக்கவழக்கங்களை

தனிமனிதனும் சமுதாயம் என்ற அமைப்பும் இணைந்து உருவாக்குகின்றன. மக்களின் தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே பழக்கங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை சமுதாயத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்ற நிலையில் வழக்கங்களாகவும் உருப்பெறுகின்றன. ஆனால் நம்பிக்கை என்பது மனித மனதின் விளைவாகும். அவை இயற்கையால் படைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களுக்கும் மனிதனின் செயல்களுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்ற உளவியல் அடிப்படையில் காட்சி தருபவையாகும். மக்களுடைய அன்றாட வாழ்வின் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளுமே காலப்போக்கில் நாகரீகப் பண்பாட்டுச் செயல்முறைகளாக மாறிவிடுகின்றன. தலைமுறை தலைமுறையாக இடையறாது நிலைத்து மக்கள் அனைவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களும்இ சமுதாய நம்பிக்கைகளும்இ பழக்க வழக்கங்களுமே தற்போது பண்பாட்டு மரபுகளாகவும் போற்றப்படுகின்றன.

பண்பாடு என்பது பண்படுதல். இதனையே கலித்தொகைஇ

“பண்பெனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்” (**கலி.**133:8)

என்று விளக்கம் தருகிறது. மேலும் வள்ளுவத்தில்இ

“பண்புஉடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்” (**குறள்.**996)

என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களின் இத்தகைய பண்பாட்டு நடைமுறைகளைத் துல்லியமாக விவரிக்கும் காலக் கண்ணாடியாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. அந்த வரிசையில்இ சங்க இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து பக்தி இலக்கியங்களின் பங்கும் அளப்பரியது. அவ்விலக்கியங்கள் மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளை எடுத்தியம்புவதோடுஇ தமிழினத்தின் அடையாளங்களைப் பறைசாற்றும் சிறந்த கருவியாகவும் விளங்குகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

அகப்பொருள் மரபைப் பின்பற்றி எழுந்த சைவ இலக்கியமான கல்லாடத்தில்இ வேலன் வெறியாட்டுஇ பலியிடுதல்இ மடலேறுதல்இ திருமணம்இ நெய் பூசுதல்இ செஞ்சோற்றுக்கடன் முதலிய பழக்கவழக்கங்களும்இ குறிபார்த்தல்இ பிறை தொழுவதுஇ நடுகல் வழிபாடுஇ முற்பிறப்புஇ மறுஜென்மம் மற்றும் விதி போன்ற நம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன.

வேலன் வெறியாட்டு மற்றும் பலியிடுதல்

வேலனைக் கொண்டு வெறியாடச் செய்து கழங்கு பார்ப்பது என்பது தமிழர் தம் வழக்காறுகளுள் ஒன்றாகும்.

”களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்த தலைவி தலைவனின் பிரிவைத் தாங்காத காரணத்தால் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் வேறுபட்டு மெலிவாள். ஆனால் அவளது தாயோஇ அவளுக்கு அணங்கு போன்ற தீய சக்தியினால் பாதிப்புண்டானதாக நினைத்துஇ மகளை

அத்துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்க வெறியாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்வாள்" (தமிழண்ணல்இ சங்க மரபுஇ ப. 178).

இந்த வெறியாட்டானதுஇ முருகனுக்குரிய வேலினைக் கையில் ஏந்தி குறி பார்ப்பதோடு மட்டுமின்றிஇ முருகக்கடவுள் பொருட்டுப் பலியிட்டு அக்கடவுள் ஆவேசிக்கவும் ஆடும் கூத்தாகக் கருதப்படுகிறது.

"வெறிவிலக்கல்"இ "இடம் அணித்து" என்றல் என்னும் துறைகளில் அமைந்த கல்லாடச் செய்யுட்களில் வெறியாட்டு நிகழ்ச்சியானது விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

"நெடு வேற் கடவுள் மயில்இ கொடிஇ முன்றில்
பெருங்கிளை கூண்டுஇ வெட்சி மலர் பரப்பிஇ
இறால் நறவு அளாய செந் தினை வெள் இடிஇ
தேக்கு இலை விரித்துஇ நால் திசை வைத்துஇ
மனவு அணி முதியோள்இ வரை அணங்கு அயர்ந்துஇ
மூன்று காலமும் தோன்றக் கூறஇ
வேலன் சுழன்று குறு மறி அறுப்ப" (கல்.பா.25:3-9)

என வரும் பாடலடிகளில் வெறியாட்டிற்கான தயார்நிலை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும்இ வெறியாடுதலின் போது ஆட்டினைப்பலிக் கொடுத்தலும் ஒரு பகுதியாய் இடம்பெறுவதை அறிய முடிகின்றது.

மடலேறுதல்

தலைவியை அடைய விரும்பும் தலைவன் அதற்குத் தக்க துணையாவாள் தோழி எனக் கருதி பலமுறை சென்று அவளிடம் குறையிரந்து நிற்பான். தலைவியிடம் தான் கொண்ட காதலைக் குறிப்பாகவும் வெளிப்படையாகவும் கூறித் தோழியின் உதவியை நாடுவான். தோழியோ அவன் காதலுக்குச் செவிசாய்க்காது போகவே தன் காதலை நிலைநாட்ட தான் மடலேறப் போவதாக எச்சரிப்பான். தலைவியை அடைய முடியாத நிலையில் "மடலூர்ந்தாயினும் அவளைப் பெறுவேன்" என்றும் சூளுரைப்பான். பனை மடல்களால் குதிரை போன்று செய்து அதன் மேல் ஏறிப் பக்தன் போல் ஊர் நடுவே தோன்றி தன் காதலை வெளிப்படுத்துவதே இச்செயலின் நோக்கமாகும். கல்லாடத்தில் வரும் தலைவனும்இ

"வெண்டபொடிஇ எருக்கம்இ என்புஇ பனைஇ கிழியினைஇ
பூசிஇ அணிந்துஇ பூண்டுஇ பரி கடவிஇ
கரத்தது ஆக்கிஇ அந் நோ
அருத்தி மீட்பர் - நிலை வல்லோரே" (கல்.பா.36: 27-30)

எனஇ வெண்மையயான திருநீற்றைப் பூசிஇ எருக்கம் பூவையணிந்துஇ எலும்புமாலையைப் பூண்டுஇ குதிரை எனப் பனைமடலைச் செலுத்திஇ விரும்பியவளின் ஓவியத்தை வரைந்த கொடியைக் கையில் பிடித்துஇ "அவளைப் பெற வேண்டும் என்று தான் மடல் ஏறப்போவதாகத்" தோழியிடம் சூளுரைக்கின்றான்.

திருமணம்

களவு நெறியில் அன்பு கொண்ட தலைமக்கள் இருவரும்இ அவர் தம் பெற்றோர் கொடுப்பப் பலரறிய மணம் செய்து வாழும் மணவாழ்க்கை “கற்பு“ எனப்படும். இதனைத் தொல்காப்பியர்இ

”கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபின் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குறி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே”

(**தொல்.பொ.கற்பு நூ.**1)

என்று எடுத்துரைக்கின்றார். இங்ஙனம்இ திருமணம் நடைபெறக்கூடிய மங்கல நாளில் மணமுரசு ஒலிக்கும் வழக்கம் பழங்காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது என்பதனைஇ

”இருந் திண் போர்வைப் பிணி விசி முரசம்இ
முன்னம் எள்ளினர் நெஞ்சு கெடத் துவைப்ப”இ (**கல்.பா.**19:14-15)

என்று கல்லாடம் பதிவு செய்கிறது. அதாவதுஇ தலைவியை மணந்து கொள்ளவதற்காகத் தலைவன் தனது உறவினரோடு வருவதை மணமுரசு ஒலி அறிவித்ததாகக் இப்பாடலடி உணர்த்துகின்றது.

மேலும்இ திருமணச் சடங்கு பற்றி கூறுகையில்இ அந்தணர் வேள்வி இயற்றஇ அதனைக் குடும்பத்தார் காணத் தலைவனும் தலைவியும் வேள்வித் தீயை மூன்று முறை சுற்றிவரஇ அம்மி மிதித்து அருந்ததி காட்டிடஇ குலமகளிர் வாழ்த்தொலிக்கஇ தலைவன் மண அணியைத் தலைவியின் கழுத்தில் அணிவிக்க நிகழ்கின்ற சடங்குகள் எல்லாம் தோழி தன் மனக்கண்களில் காணும் படியாக (கல்.பா.19: 22-34) கல்லாடர் விளக்கியுள்ளார். இச் சடங்கு முறை பன்னெடுங்காலமாகத் தமிழர் கடைபிடித்து வந்த திருமணச் சடங்கு முறையாகும்.

நெய் பூசுதல்

சங்ககாலப் பெண்கள் கூந்தலுக்கு நெய் பூசுதல்இ ஐந்து வகையாக பின்னுதல் போன்ற கோலங்களை செய்துள்ளனர். இந்தப் பழக்கத்தை “நலம் புனைந்துரைத்தல்“ என்னும் துறையின் வாயிலாக கல்லாடமும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

”நீடிச் செறிந்துஇ நெய்த்து உடல் குளிர்ந்த
கருங் குழற் பெரு மணம் போல” (**கல்.பா.**35:16-17)
”ஐந்து அமர் கதுப்பினள் அமைத்தோல் நசைஇஇ
தருவின் கிழவன் தான் என நிற்றிஇ” (**கல்.பா.**100:20-21)

என்னும் பதிவுகளின் வழி அறிய முடிகின்றது.

செஞ்சோற்றுக் கடன்

செஞ்சொற்றுக் கடன் என்பது தன் மன்னன் வழங்கிய பெருஞ்சோற்றுத் திரளை வாங்கியுண்ட கடனைத் தீர்ப்பதற்குப் போர் வீரர்கள் போர்க்களத்தின் கண் விருப்பத்தோடு போர் புரிந்து இறப்பதாகும்.

இச்செய்தியானது கல்லாடத்தில்இ

"சோற்றுக் கடன் கழிக்கப் போற்று உயிர் அழிக்கும்
ஆசைச் செருநர்க்கு அடைந்து செல் வழியும்இ
அருளும் பொருளும்இ ஆகித்
திரு உலகு அளிக்கும் பரிதி
வானவனே" (**கல்.பா.**30: 29-32)

என விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிகளில் அரசன் பெருஞ்சோறு வழங்குவதையும்இ அதற்கு மறவர் செஞ்சோற்று கடன் கழிப்பதையும் புலவர் சுட்டியுள்ளார்.

"ஒருசில நிகழ்ச்சிகள் பரம்பரை வழக்கமாக வழிவழி வந்துஇ சடங்குகளாகவும் மாறிவிட்டன. முதியோர்களும் சான்றோர்களும் நடைமுறை வழக்கங்களை மக்களுக்கு அறிவித்தனர்" (**மு.சண்முகம் பிள்ளைஇ சங்கத்தமிழர் வாழ்வியல்இ ப.**155)

என்ற மு.சண்முகம்பிள்ளையின் இக் கருத்தானதுஇ பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் சடங்குகள் வளர்ந்தவிதம் குறித்து விளக்குவதாக அமைகின்றது.

குறிபார்த்தல்

களவு வாழ்க்கையின் போதுஇ தலைவியின் நிலையினை அறிய விரும்பும் செவிலி கட்டுவிச்சியை அழைத்து குறிப்பார்க்கும் வழக்கமும் பண்டைக்காலத்தில் இருந்து வந்துள்ளது.

"கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தால் செய்திக் கண்ணும்" (**தொல்.பொ.களவு. நூ.**25)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா "கட்டுவிச்சிக்குக் கட்டுதலும்இ வேலற்குக் கழங்கு பார்த்தலும் உரியவை" என்பதை புலப்படுத்துகிறது. சைவ இலக்கியமான கல்லாடத்தில்இ கட்டுவிச்சியிடம் குறிபார்த்தல் பற்றிய செய்தியானதுஇ

"மனவு மயிற்கழுத்து மாலையாட்டியும்
நெல் பிடித்து உரைக்கும் குறியினோளும்" (**கல்.பா.**31:2-3)

என்னும் பாடலடிகளால் வெளிப்படுகின்றது.

பிறைதொழுதல்

சங்க காலத்தில் மங்கை பருவம் அடைந்த பெண்கள் நல்ல கணவனும் சிறந்த வாழ்க்கையும் அமைதல் வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடுஇ மாலைக்காலத்தில் பிறையினைப் போற்றி வழிபட்டதைஇ

"ஒள்ளிழை மகளிர் உயர்பிறைத் தொழூஉம்
புல்லென் மாலை" (**அகம்.** 239: 9-10)

என அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. இந்த நம்பிக்கையானது கல்லாடத்தில்இ

"கங்கையில் படிந்த பொங்கு தவத்தானும்இ
அந் நெடு வேணியின் கண்ணி என இருந்துஇ

தூற்றும் மறு ஒழிந்த ஏற்றத்தானும்-
மணி வான் பெற்ற இப் பிறையைப்
பணிவாய்இ புரிந்துஇ தாமரை மகளே!" (கல்.பா.31-34)

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால்இ சங்ககாலப் பெண்களிடம் காணப்பட்ட பிறைதொழும் பழக்கத்தையும் அதன் பயனையும் உய்த்துணர முடிகின்றது.

முற்பிறப்புஇ மறுஜென்மம் மற்றும் விதி

முற்பிறப்புஇ மறுஜென்மம் மற்றும் விதி என்பன மீதும் பழந்தமிழர்களுக்குப் பரவலாக நம்பிக்கை இருந்து வந்துள்ளது. இன்று தலைவிதி என்று கூறப்படுவதையே அன்றைய காலத்தில் "ஊழ்வினை" என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர் எனலாம். நல்வினை நல்ல ஊழினை அதாவது விதியினைக் கொடுக்கும் என்றும் தீவினை தீய விதியினைக் கொடுக்கும் என்றும் மக்கள் நம்பியிருந்தனர். இச்செய்தியைஇ

"செய் குறை முடிப்பவர் சென்மம் போலப்
பதமலர் மண்மிசைப் பற்றிப் பரந்தனஇ" (கல்.பா.46: 10-11)

என்று "தெளிதல்" என்னும் துறையில் அமைந்த கல்லாடச் செய்யுள் பகருகிறது. இங்குஇ "குறையை நிறைவேற்ற வந்தவரது பிறப்பு போலஇ பாதங்களாகிய மலர் மண் மீது நடந்தன" என்று தலைவன் தலைவியின் அழகுநலனை வருணிக்கும் பொருட்டு பாடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் முற்பிறப்பு பற்றி கல்லாடர் கூறுகையில்இ

"பழுது அறு தெய்வம் காட்டிப் பண்டையின்
உழுவலின் நலத்தால் ஓர் உயிர் என்றும்இ" (கல்.பா. 88: 1-2)

என குற்றமற்ற விதியானது கூட்டுவித்தலால் பண்டைய ஏழு பிறப்பும் தொடர்ந்த அன்போடு இருவருக்கும் உயிர் ஒன்றாயிற்று என்றுஇ தலைவன் தலைவியிடம் சூளுரைத்ததாகச் சுட்டியுள்ளார்.

"என்போல்இ இந் நிலைஇ ஆறுவரப் படைக்கும்
பேறுஇ ஆங்கு ஒழிகஇ" (கல்.பா.37:12-13)

என வரும் அடிகள் மறுசென்மம் பற்றிய கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

நடுகல் வழிபாடு

பழந்தமிழரின் வீரத்தை போற்றும் பண்பும் ஆவி பற்றிய நம்பிக்கையுமே நடுகல் நடுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்ததுள்ளது.

"நடுகற்கள் பெரும்பாலும் ஊரின் ஒதுக்குப்புறத்திலேயே அமைக்கப்பட்டன. நடு கற்களை நீராட்டிஇ நெய் சொரிந்துஇ நாட்பலி ஊட்டிக் காலையில் வழிபட்டனர்" (பெ. அர்த்தநாரீசுவரன்இ கல்வெட்டுவழிப் பண்பாட்டியல்இ ப.8).

இச்செய்தியைஇ

"அந்தணர் உகும் நீர்க்கு அருட்கரு இருந்து

கோடா மறை மொழி நீடுறக் காணும்
கதிர் உடல் வழி போய்க் கல்லுழை நின்றோர்
நெருப்பு உருத்தன்ன செருத் திறல் வரைந்த
வாசகம் கண்டு மகிழ்ந்ததும் இவணேஇ" (**கல்.பா.**6:4-8)

என போர்க்களத்தின் கண் அஞ்சாது நின்று வெஞ்சமர் செய்து விழுப்புண்பட்டு இறந்த மறவர்களுக்கு கல் நடுதலும்இ கல்லின் மீது மறவர் பெயரும் பீடும் எழுதி வைத்தலும் பண்டைய தமிழரின் வழக்கமாக இருந்துள்ளதைக் கல்லாடம் எடுத்தியம்புகிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட தரவுகளையெல்லாம் அடிப்படையாகக்கொண்டு நோக்கும் போதுஇ பழந்தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை சூழலுக்கேற்ப பல்வேறு வகையான நம்பிக்கைகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பின்பற்றியிருந்தனர் என்பதை உய்த்துணர முடிகின்றது.

முடிவுரை

தமிழரின் வாழ்வியலை அவர்தம் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளுமே வெளிப்படுத்துகின்றனஇ என்பதை இக்கட்டுரை நிறுவுகிறது. பழந்தமிழர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த வாழ்வின் மூலம் மிக உயந்த பண்பாட்டினை இவ்வுலகுக்கு அளித்துள்ளனர். அவர்களதுஇ நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் பண்பாட்டின் படிக்கற்களாகத் திகழ்கின்றன என்றால் மிகையாகாது. இவ்வாறு தொடர்ந்து பின்பற்றிவரும்இ அதாவது மரபு வழியாகத் தொடரும் நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் காலப்போக்கில் சடங்குகளாக மாற்றம் பெறுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் சைவப்பனுவலான கல்லாடம் செவ்வனே வெளிப்படுத்தியுள்ளது. மேலும்இ கல்லாடத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்ற மக்களின் பண்பாட்டுக்கூறுகளை நுணுகி ஆராய்ந்த போதுஇ கல்லாடர் கால மக்களின் பண்பட்ட பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் சிறப்புற்றிருந்தன என்பதும் தெள்ளிதின் புலனாகின்றது.

சான்றாதாரங்கள்

ஐ1ஸஅர்த்தநாரீசுவரன்இ பெ.இ கல்வெட்டுவழிப் பண்பாட்டியல்இ கொங்குவேள் பதிப்பகம்இ சென்னைஇ முதற்பதிப்பு - 1996.

ஐ2ஸ இராசமாணிக்கனார்இ மா.இ கலித்தொகை (மூலமும் உரையும்)இ பூம்புகார் பதிப்பகம்இ சென்னைஇ முதல் பதிப்பு - 2011.

ஐ3ஸஇளம்பூரணர்இ தொல்காப்பியம்- பொருளதிகார உரைஇ சாரதா பதிப்பகம்இ சென்னைஇ பதினாறாவது பதிப்பு - 2019.

ஐ4ஸசண்முகம் பிள்ளைஇ மு.இ சங்கத்தமிழர் வாழ்வியல்இ உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்இ சென்னைஇ இரண்டாம் பதிப்பு - 2004.

ஐ5ஸ தமிழண்ணல்இ சங்க மரபுஇ மீனாட்சி புத்தக நிலையம்இ மதுரைஇ இரண்டாம் பதிப்பு - 2012.

ஐ6ஸ பரிமேலழகர்இ திருக்குறள் (மூலமும் உரையும்)இ நேஷ்னல் பப்ளிஷர்ஸ்இ முதற்பதிப்பு - 2019.

ஜ7ஸ முத்தப்பன்இ பழ.இ கல்லாடம் (மூலமும் உரையும்) உமா பதிப்பகம்இ சென்னைஇ முதற்பதிப்பு - 2018.
ஜ8ஸ வேங்கடசாமி நாட்டார்இ ந.மு.இ அகநானூறு (மூலமும் உரையும்)இ கௌரா பதிப்பகம்இ சென்னைஇ மூன்றாம் பதிப்பு - 2019.